

fastsattes i Overensstemmelse med Pensionloven." Naar vi nu allerede have antaget en Paragraph af en saadan Pensionsslov, hvori der er bestemt, hvilke der ere pensionsberettigede og de almindelige Regler og Ksendetegn derpaa, og mit Forslag foreslaaer en Forandring af Udkastets § 2, der kommer til at indeholde, som sees af Forslaget, hvorledes der skulde forholdes angaaende Bestemmelser af Pensionernes Størrelse i ethvert enkelt Tilfælde, og hvorledes alle de almindelige Regler derved blive at iagttage med Hensyn til Lovudkastets Fremlæggelse fra Regjeringen til den aarlige Rigsdag, — saa er her jo allerede Bestemmelser eller almindelige Regler for Pensionerne, og ifølge mit Forslag vil der endnu komme flere saadanne almindelige Regler angaaende Pensionsberettigelse for afgaaede Embedsmænds Enker og Børn, naar nu — jeg sætter det Tilfælde — dette mit Forslag vedtages, saa have vi jo her en Pensionsslov med saadanne almindelige Regler og Bestemmelser, som Grundlovens § 22 henviser til, men som den aldeles ikke indlader sig paa noiere at bestemme Bessaffenheden af; følgelig kan jeg ikke, hverken i Indhold eller i Form, i mindste Maade finde, at det af mig stillede Endringsforslag skulde være grundlovstridigt; jeg finder tværtimod, endog indtil Bogstavernes Betydning, Grundlovens Bestemmelser opfyldte, om endog saa ikke Mere antages af nærværende Pensionsslov end mit Forslag, foruden hvad der er vedtaget; vi havde dog der en saadan Pensionsslov med saadanne almindelige Bestemmelser, at Grundlovens Forudsætning til en saadan Pensionsslovs Tilblivelse derved virkelig var opfyldt. Det hedder jo netop i Slutningen af samme 22de Paragraph: „Kongen kan forflytte Embedsmænd uden deres Samtykke, dog saaledes, at de ikke derved tabe i Embedsindtægter, og at der gives dem Balget mellem saadan Forflyttelse og Afsted med Pension efter de almindelige Regler.“ Den Indvending, jeg kan vide, der vil gøres her angaaende Pensionens Størrelse, nemlig at der maa komme en Bestemmelse ogsaa om Pensionens Størrelse efter almindelige Regler for Størrelsen, at naar denne ikke gives, saa vil man sige eller her indvende, at Grundlovens Be-

stemmelse ikke er heelt opfyldt angaaende en Pensionsslov, — da svarer jeg hertil, at disse almindelige Regler ere netop, som jeg nu har udviklet, givne ved at henvise til den Maade, hvorpaa Pensionernes Størrelse skal bestemmes, og hvor alle de almindelige Regler ville blive for sammes Bestemmelse i de enkelte Tilfælde iagttagne, saa at Enhver, naar han veed, at han har Ret til Pension, veed herved ogsaa, paa hvad Maade den skal bestemmes, og saa har han al den Sikkerhed, han som Embedsmand kan og bør have. Ja, siger man, men han har ingen Sikkerhed for Størrelsen af Pensionen, hverken med Hensyn til hans længere eller kortere Embedstid, — hertil svarer jeg, at selv om vi fastsatte en saadan Størrelse, som Udkastet har foreslaaet, om der endogsaa i de almindelige Regler fastsattes en Størrelse af Pensionerne, saa vil dog derved ikke være opnaaet større Sikkerhed, end der kan opnaaes efter mit Forslag; for det Første er der saaledes ingen Sikkerhed givet for, at den tilkommende Rigsdag jo frit kan forandre de Bestemmelser, som nærværende Rigsdag maatte vedtage; og for det Andet, saa kalder jeg den Sikkerhed langt større, som gives i Samklang med hver nærværende Rigsdagsbeslutning og hver nærværende Liste over de hvert Aar afgaaede Embedsmænd, ja langt sikrere, end den Sikkerhed er, der ved en Lov som denne forud bestemmes, og som skulde gjælde for den hele tilkommende Fremtid. Dette med Hensyn til dette formelle Spørgsmaal.

Sikkerhed: Det er for mig et af de misligste Foretagender, at gaae ind paa at skulle fortolke Grundlovsparagrapher, og dog er jeg i visse Maader nødt dertil, da jeg har sluttet mig til et af de Forslag, som kun bestemmer Pension for Embedsmænd efter en længere Tjenestetid, og hvorom der ogsaa har været sagt, at det var et Spørgsmaal, om det ikke allerede var paa Veie til at være grundlovstridigt, idet man nemlig antager, at Grundloven skulde betyde, at enhver Embedsmand, ansat under de Betingelser, som ved Loven erklæres for at give ham Embedsmændsrettigheder, skulde have Adkomst til Pension. Dersom Grundlovens § 22 kunde forståes saaledes, saa vil jeg ikke nægte, at Sagen bliver tvivl-